

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

ПРОГРАМА ТА МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

4-5 грудня, 2023 р.

м. Одеса

*VI Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених*

Програма та матеріали виступів учасників

*ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ*

конфіденційності електронних розрахунків. Зокрема, це може включати в себе вимоги до захисту персональних даних, автентифікації користувачів та електронних підписів. Окрім того, нормативи визначають відповідальність сторін у випадку недоречного використання електронних коштів та порушень в процесі розрахунків. Також, вони можуть визначати умови використання електронних коштів в організаційних структурах, включаючи підприємства та установи.

Отже, облік розрахунків з підзвітними особами є складним процесом, що вимагає уточнень та вдосконалення законодавчого поля, в термінології та облікових практиках. Забезпечити ясність у документації та використання сучасних методів обліку може покращити ефективність управління фінансовими процесами підприємства.

Список використаних джерел:

1. Белозерцев В. С., Єлісеєва О. К. Тенденції розвитку інформаційних систем та технологій в обліку в умовах глобалізації. *Технологічний аудит та резерви виробництва*. 2015. №3/5(23). С. 79-85.
2. Ільченко Н. С. До питання обліку розрахунків з підзвітними особами: Аггау. Інтернет–конференції ХНУМГ ім. ОМ Бекетова, 2018. 94 с.
3. Кучеренко Н. Ю. Проблеми обліку розрахунків із підзвітними особами. *Вісник студентського наукового товариства «ВАТРА» Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ*. Вінниця: Видавничо-редакційний відділ ВТЕІ КНТЕУ, 2015. Вип. 22. 955 с.
4. Усова М. С. Організація і методика обліку та аудиту розрахунків з підзвітними особами. *Полтавський університет економіки і торгівлі*. 2020 р. 40 с.

Ольга Гончарова – кандидатка технічних наук, доцент, докторантка
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Володимир Єзерський – здобувач кафедри автомобільного транспорту та логістики інституту цифрових технологій, дизайну та транспорту
Національний університет «Одеська політехніка», м. Одеса, Україна

МАНІФЕСТ «ЦИФРОВОЇ ПОЛІТИКИ ІННОВАЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ»

Життєдіяльність суспільства може бути організована як страхом, так і інтересом. Дані тези надають підстави самоорганізації суспільства з урахуванням інтересу.

Життя є властивістю сили, яка утримує цілісність організму. Життя людини як «Ціле» починається в сім'ї як «Ціле», в людстві як «Ціле», у місті/селі/селище як «Ціле», в країні як «Ціле», на планеті Земля як «Ціле» і в Геосфері як «Ціле». Концептуально-теоретичну модель психосинергетики «ціле в цілому» (нову філософську категорію), автором якої є професор Ірина

Вікторівна Єршова-Бабенко [1], ми пропонуємо розширити до «Ціле в Цілому з Цілого для Цілого» для збільшення обсягу реалізації єдності.

Запропоновані нижче відповіді на граничне філософське питання «ЩО Є ЛЮДИНА?» дозволяють розглядати людину як природний організм, що самоорганізується, який у міру подолання зі складністю світу ідентифікує себе як суб'єкт. Людська істота має фізіо-, біо-, психо- та соціо- природи, наділена свідомістю та здатністю до рефлексії, принципово відкрита та орієнтована на ідентифікацію себе. Людина – це космічне, природне явище гармонії Духа, Душі, Розуму та Тіла. Людство – це наднаціональний планетарний організм, який взаємодіє з навколишнім середовищем та формує її на основі своїх фізичних, біологічних, психічних, культурних та наукових проявів. Через живе спілкування про суть і передачу знань крізь покоління, людство як смислова мережа, породжує ставлення до Всесвіту.

Ядро суспільного договору – необхідний елемент життєдіяльності суспільства та його мірність зумовлює обсяг самоорганізації. Більше мірностей – більше обсягів. Існуюче ядро суспільного договору засноване на чотиривимірному просторово-часовому континуумі (ПВК) (А. Ейнштейн). Завдяки життєдіяльності Р. Бартіні, який здійснював розробки на основі створеної ним унікальної теорії шестивимірного ПВК, де час, як і простір, має три виміри, стає очевидним значно більший обсяг реалізації його задумів. Роберто Бартіні вважали Леонардо да Вінчі свого часу за численні технічні розробки: спроектував понад 60 літальних апаратів, екраноплан, літак-невидимку, прототип літака на ядерному двигуні та багато іншого. Сергій Павлович Корольов називав Бартіні своїм учителем.

Ми пропонуємо концепт 12-мірної єдності соціокультурного середовища для збільшення обсягу самоорганізації спілкування та відносин у сучасних умовах надшвидкого світу [2].

Навіщо нам збільшувати обсяг самоорганізації? Для успішного переходу до 7-го технологічного укладу, що пов'язаний із безпосереднім освоєнням Майбутнього. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується стрімкими змінами, складними та суперечливими процесами. Ми опинилися в іншому світі: нестабільному, надшвидкому, плинному, прозорому, гібридному, цифровому. У світі період напіврозпаду соціальних систем скорочується. До того ж комунікаційне середовище стало багатовимірним, багатофакторним, надшвидким, різноманітним і різноплановим. Це призводить до народження більшої кількості інновацій і це *Інше*, ні на що не схоже, необхідно інтегрувати з тим, що вже існує. Тим самим постає завдання гармонійного вплетення *Нового* у повсякденне суспільне життя. У новому світі не можна мислити та діяти по-старому. Потрібні нові соціокультурні основи трансформаційних змін суспільства – етос, пафос, логос. При цьому етос – джерело етики, пафос – джерело естетики, а логос – джерело наукового пізнання.

Один із широко відомих прикладів соціокультурних основ – «Свобода, Рівність і Братство» є розкриттям нового етосу буржуазної французької революції, але не була задана нова естетика і не сильно задана нова наука.

Тепер ми потрапили у світ цифровізації і в нас виникає цифрова етика та інша естетика і при появі штучного інтелекту виникають інші можливості пізнання [3], у нас виникає інший логос. І тоді етос, пафос та логос слід розглядати в умовах іншої цивілізації. Існуюча архітектура суспільства, зокрема, Центрально-Східної Європи, не справляється з тими викликами, які висуває нова дійсність: військові конфлікти, енергетична криза, інформаційна надмірність, забруднення довкілля та зміна клімату, постійні зміни та постійний стрес. При цьому не розглядаються стратегії інших методів формування соціуму. Для зміни структури суспільства доцільно розширити ядро суспільного договору до 12-ти мірної єдності та використовувати можливості оновленого комунікаційного середовища. І тоді на цій основі у нас і з'являється інша соціокультура – культура писемного слова, культура відеозвернення, культура спільності та узгодження, все, що пов'язано з крауд-рішеннями.

Потрібна нова культура, яка спирається навіть на інноваційний інтелект. Поєднання інших соціокультурних основ та інновацій призведе до появи *цифрового етосу, цифрового пафосу, цифрового логосу* або *цифрової етики, цифрової естетики* та взаємодія інноваційного інтелекту зі штучним призведе до нових можливостей наукового пізнання. В результаті отримуємо нові засади для соціокультурної трансформації.

Свобода. Яка це свобода? У нас 4 свободи (див. нижче).

Рівність. Ми різні та рівні (неподільність і незлиття).

Братство. Це, по суті, людяність.

Що дає опора на 12-ти мірну єдність? Ми маємо чотири Сфери життя – по суті, це 4 свободи. У кожній свободі є координати і нам потрібно навчитися навігації у цих свободах [4].

У цих чотирьох сферах життя людина може сформувати чотири свободи:

- Спілкування як свобода (сфера Духу),
- Відношення як свобода (сфера Душі),
- час як свобода (сфера Розуму),
- Простір як свобода (сфера Тіла).

Координація, орієнтація та навігація у цих 4-х свободах безпосередньо впливає із здатності моделювати уявлення в умовах 12-мірної єдності.

У кожній свободі – 3 координати.

Координати спілкування – *невідоме, очевидне, відоме* і звідси впливає потреба враховувати як ірраціональне, і раціональне.

Координати відносин – *унікальність, міра, інтерес.*

Координати часу – *Кайрос, Ціклос, Хронос.*

Координати простору – *висота, ширина, довжина.*

Атлас цінностей

Мрія.

Як сказав Марк Цукерберг на врученні йому диплома Гарварда 25 травня 2017 року: «Наше завдання – створити СУСПІЛЬСТВО, де кожен має умови втілити свою Мрію».

1 вересня 2023 року президент України Володимир Зеленський представив інноваційний освітній продукт «Мрія», звернув увагу на поняття *навігація* в освітньому циклі та наголосив важливість її зручності. Але не проголосив, щоб мрія кожного була втілена.

У світі роботизації, де виробництва насичуються *smart*-інструментами, людині на заняття конструктивною діяльністю залишається креація. У вік креативної економіки виникає необхідність по-іншому розглядати роль мрії у житті. Тоді необхідно як синергетично поєднувати минуле – у пам'ятниках, так і синергетично поєднувати Майбутнє – у Мечьорах. І у нас виникає не просто мрія кожного, а ще необхідність наявності інструменту для з'єднання того, що буде – *синкайрізація* та спільного втілення того, що буде. Тим самим ми уникаємо одноmodalного майбутнього й переходимо до поліmodalного Майбутнього, коли Майбутнє багатоваріантне і ці багатоваріанти не протистоять один одному, навіть якщо вони протилежні, а, навпаки, допомагають з різних точок зору створювати нове сьогодні. І безпосередньо процес здійснення мрії є проектним, творчим, освітнім процесом.

Гра.

І для успішної адаптації в умовах підвищення швидкості у напіврозпаді соціальних систем нам потрібна ГРА як досконала технологія впровадження Іншого та розвитку Нового.

Синергія $\{1\} + \{1\} > 3$.

Формула сингулярної взаємодії *Цілих*. Коли одне *Ціле* взаємодіє з іншим *Цілим* не об'єднуючись, а з'єднуючись у резонансі, тоді виникають умови для народження *Іншого Цілого*. У цьому Іншому присутні як щось від кожного *Цілого*, так і щось із *Поза межного*. І тоді результатом такої взаємодії є як три *Цілі*, так і *Територія їх Гармонійної Взаємодії*. Для організації такого сингулярного процесу потрібна *технологія сходження різних Цілих*.

Життям життя створювати.

Множити життя життям замість руйнування природи та себе.

НЕ експлуатація людини людиною.

Принцип ненасильства.

Ненасильницька історія (Магатма Ганді).

Ненасильницька педагогіка (Валерій Олександрович Курінський)

Креаційна спільнота/спільнота співтворців/творців/конструктивна спільнота, що самоорганізується, яка має *Поліmodalне Майбутнє*, можливість формувати особисті уявлення у *12-мірній єдності*, що гарантує збільшення на кілька порядків обсягу самоорганізації спілкування та відносин – це ті соціокультурні основи конструктивної трансформації, завдяки яким простір

Європи може пред'явити в сучасних загрозах (те, що суспільство не може домовитися) іншу соціокультурну модель.

Список використаних джерел:

1. Ершова-Бабенко И. В. Пихосинергетические стратегии человеческой деятельности (Концептуальная модель). Монография. – В.: NOVA KNYHA, 2005. – 360с.
2. Єзерський В., Гончарова О. Концепт 12-мірної єдності соціокультурного середовища для самоорганізації спілкування та відносин у сильно нерівноважних станах / Єзерський В., Гончарова О. // V Міжнародна наукова конференція здобувачів вищої освіти, молодих вчених та науковців «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства», 25-26 травня 2023 року, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». – Одеса: 2023. – С. 27 – 32.
3. Olha Honcharova. THE GREAT WAR OF CIVILIZATION – THE WAR BETWEEN MACHINE ALGORITHMS (MA) AND HOMODOX / Olha Honcharova // INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE «THE DAYS OF SCIENCE OF THE FACULTY OF PHILOSOPHY-2023», May 11-12, 2023 (ABSTRACTS) – Kyiv: Publishing centre «Kyiv University», 2023. – P. 615 – 623.
4. Гончарова О.Е. Вплив сучасних знань на здоров'є людини / О.Е. Гончарова // II Міжнародна наукова конференція «ЛЮДИНА ЯК ЦІЛІСНІСТЬ: філософський, психологічний, медичний та юридичний полілог», 15 травня 2019 р. – О.: ОНМУ, №1/33, 2019. – С.71–72.
5. <http://files.odmu.edu.ua/anthropology/2019/01/a191.pdf>

Городнюк Людмила – здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», спеціальність 033 «Філософія»
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ЕРА ТЕХНОФЕОДАЛІЗМУ: ЦИФРОВА ЛЮДИНА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ «НЕОНЕРІВНОСТІ»

Коли ми говоримо про еволюцію людини, зазвичай маємо на увазі тривалі історичні періоди, впродовж яких певна зміна біологічних або соціальних умов змінювала і саму людину. Але ці зміни – перехід на новий етап соціоантропогенезу – зазвичай відбувалися історично повільно. Значущим винаходам, науково-технічним революціям, що трансформували людську цивілізацію, передували сторіччя формування певних філософських і світоглядних концептів. Змінювалися уявлення про дійсність, з'являлись нові приголомшуючі для людей того часу можливості раціонального пояснення природних явищ. Все це пробуджувало і стимулювало таку спрагу пізнання і перетворення реальності, яких не знала попередня епоха. На початку ХХІ сторіччя людство опинилося в парадоксальній точці цивілізаційного хронотопу: з одного боку науково-технічний прогрес ХХ сторіччя подарував людству небачені до того можливості і певний комфорт існування, а з другого боку стало зрозуміло, що ресурс індустріально важливих земних надр фактично вичерпано за сто-двісті років експлуатації, що глобальні масштаби виробництва на тлі